

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده شیمی

ستز و شناسایی پلی آسپارتیمیدهای جدید حاوی گروه آویزان اسیدی و پلی آمیدهای دارای گروه آویزان مالیمیدی

پایان نامه کارشناسی ارشد شیمی آلی-پلیمر

پروین پاشایی

۸۷۰۱۲۱۴

استاد راهنما

دکتر امیر عبدالملکی

دانشگاه صنعتی اصفهان

دانشکده شیمی

پایان نامه کارشناسی ارشد رشته شیمی آلی - پلیمر خانم پروین پاشایی
تحت عنوان:

سترز و شناسایی پلی آسپارتیمیدهای جدید حاوی گروه آویزان اسیدی و پلی آمیدهای دارای
گروه آویزان مالیمیدی

در تاریخ ۱۳۸۹/۱۰/۸ توسط کمیته تخصصی زیر مورد بررسی و تصویب نهایی قرار گرفت:

دکتر امیر عبدالملکی

۱- استاد راهنمای پایان نامه

دکتر عبدالحسین دباغ

۲- استاد داور

دکتر غلامعلی کوهمره

۳- استاد داور

دکتر بیژن نجفی

سرپرست تحصیلات تکمیلی دانشکده

کلیه حقوق مادی مترقب بر نتایج
مطالعات، ابتكارات و نوآوریهای ناشی از
تحقیق موضوع این پایان‌نامه (رساله)
متعلق به دانشگاه صنعتی اصفهان است.

چکیده

تهیه و سنتز منومر بیسمالیمید جدید دارای گروه کربوکسیل آویزان و به دنبال آن سنتز تعدادی پلی آسپارتیمید جدید، دارای گروه کربوکسیل آویزان، در این پروژه تحقیقاتی انجام گرفت. پلی آسپارتیمیدها، طی واکنش افزایشی مایکل منومر بیسمالیمید با چند دی آمین تجاری، در حلal DMAc و با استفاده از TEA به عنوان کاتالیزور، سنتز و شناسایی شدند. شرایط سنتز پلی آسپارتیمیدهای ذکر شده، بر اساس بازده و ویسکوزیته، معین شد. گرانروی ذاتی پلی آسپارتیمیدها در محدوده (dL/g) ۰/۵۷-۰/۱۸ به دست آمد. گروه آویزان اسیدی، حلالیت مناسبی را باعث شد، اما ساختار ویژه بیسمالیمید، منجر به شبکه‌ای شدن ساختار پلیمرهای حاصل شد. در قسمت دوم کار، منومر دی اسید جدیدی با گروه آویزان مالیمیدی، سنتز و شناسایی شد. با استفاده از واکنش بین منومر آسیله شده و چند دی آمین تجاری، پلی آمیدهای مقاوم حرارتی، دارای گروه آویزان مالیمیدی، پس از بهینه کردن شرایط واکنش، در حلal NMP، در حضور TEA، با بازده خوب و گرانروی ذاتی متوسط تهیه شدند. در اینجا نیز حضور گروه آویزان مالیمیدی و افزایش شبکه‌ای شدن ساختار پلیمری، منجر به کاهش حلالیت پلی آمیدهای حاصل شد. فعالیت گروه مالیمیدی و شبکه‌ای شدن، در هر دو نوع پلیمر سنتز شده منجر به افزایش پایداری حرارتی پلیمرها شده است. ساختار منومرها تهیه شده، با روش‌های طیف‌سنگی مانند FT-IR، ^1H -NMR، ^{13}C -NMR، آنالیز عنصری و ساختار پلیمرها با ^1H -NMR و آنالیز عنصری بررسی شد. خواص حرارتی منومرها با استفاده از DSC و برخی از این پلیمرها با استفاده از منحنی‌های TGA و DSC مطالعه گردید. برای مطالعه ریخت‌شناصی پلی آسپارتیمیدها، تصویر سه بعدی پلیمر با استفاده از آنالیز SEM مورد استفاده قرار گرفت. ساختار آمورف پلی آسپارتیمیدها و پلی آمیدهای حاصل نیز با استفاده از تکنیک XRD تائید شد.

فهرست مطالب

عنوان	
صفحه	
هشت	فهرست مطالب
یازده	فهرست طرح‌ها، شکل‌ها و جداول
چهارده	فهرست مواد به کار رفته
۱	چکیده
	فصل اول: مقدمه
۲	۱-۱- سنتر پلیمرها
۲	۱-۱-۱- مفهوم پلیمر شدن تراکمی مستقیم
۳	۱-۲- پلی آمیدها
۴	۱-۲-۱- خصوصیات پلی آمید در رابطه با رطوبت آن
۳	۱-۲-۱-الف- سفتی و استحکام
۴	۱-۲-۱-ب- استحکام ضربه پذیری
۴	۱-۲-۱-پ- خواص عایق بندی الکتریکی
۵	۱-۲-۲- آمید دار شدن اسیدهای دو عاملی با دی آمین ها
۵	۱-۲-۲-۱- روش های تهیه پلی آمیدها
۶	۱-۲-۳-۱-الف- روش محلول
۶	۱-۲-۳-۱-ب- روش تراکمی مستقیم
۶	۱-۲-۳-۱-پ- روش سطح مشترک دو فاز
۶	۱-۲-۳-۱-ت- روش ذوب
۷	۱-۳-۲-۱- تهیه پلی آمیدها به وسیله واکنش های پلیمر شدن تراکمی (فسفردار نمودن)
۹	۱-۴- عوامل مؤثر در پلیمر شدن تراکمی مستقیم
۹	۱-۵- پلیمرهای مقاوم حرارتی
۱۰	۱-۶- واکنش های پلیمریزاسیون افزایشی مایکل
۱۲	۱-۷- بیسمالیمید و پلی آسپارتیمیدها

۱۷.....	۱-۸- پلیمرهای دارای گروه عاملی اسیدی
۱۷.....	۹-۱- پلیمرهای دارای گروه عاملی مالیمیدی
۲۰	هدف

فصل دوم: بخش تجربی

۲۱	۱-۱- دستگاههای شناسایی
۲۲	۲-۱- تهیه و آماده سازی مواد شیمیایی اولیه
۲۲	۲-۲- مواد شیمیایی
۲۲	۲-۲-۲- خشک نمودن TEA، NMP و DMF
۲۳	۲-۲-۳- خشک کردن کلسیم کلراید (CaCl ₂) و لیتیم کلراید (LiCl)
۲۳	۲-۴- خشک کردن تولوئن
۲۳	۳-۱- تهیه ۴- مالیمیدوبنزوئیک اسید
۲۴	۴-۱- تهیه ۴- مالیمیدوبنزوئیل کلراید
۲۵	۴-۲- تهیه منومر ییسمالیمید: ۳-۵، ۲-۵- دی اکسو-۲- هیدرو-پیروول ۱- (۵- هیدرو) ایل (بنزآمیدو) بنزوئیک اسید
۲۵	۶-۱- تهیه پلی آسپارتیمیدهای مشتق شده از ییسمالیمید سنتزی با دی آمین های آروماتیک با استفاده از واکنش پلیمریزاسیون افزایشی ییسمالیمید با دی آمین های آروماتیک (۱-۴)
۲۷	۷-۱- سنتز منومر ۵-۲، ۵-۵- دی اکسو-۲- هیدرو-۱-[H]-پیروول-۱- ایل (بنزآمیدو) ایزوفتالیک اسید
۲۸	۸-۱- سنتز منومر ۵-۲، ۵-۵- دی اکسو-۲- هیدرو-۱-[H]-پیروول-۱- ایل (بنزآمیدو) ایزوفتالیک آسیل کلراید
۲۸	۹-۱- تهیه پلی آمیدهای (PA1-۴)، بر پایه دی اسید با استفاده از روش پلیمریزاسیون تراکمی مستقیم آسیل منومر و دی آمین ها در دمای پایین

فصل سوم: بحث و نتیجه‌گیری

۳۱	۱-۳- تهیه ۴- مالیمیدوبنزوئیک اسید
۳۲	۲-۳- تهیه ۴- مالیمیدوبنزوئیل کلراید
۳۳	۳-۳- تهیه منومر BMI
۳۴	۴-۳- شناسایی منومر (BMI)
۳۶	۵-۳- سنتز و شناسایی پلی آسپارتیمید ها مشتق شده از BMI و دی آمین های آروماتیک

۳۸.....	۶- شناسایی پلی آسپارتیمیدها
۴۱.....	۷- ویژگی های انحلالی پلیمرها
۴۲.....	۸- ویژگی های گرمایی پلی آسپارتیمیدها
۴۷.....	۹- سنتر مونومر ۵-(۲،۵-دی اکسو-۲،۵-دی هیدرو-۱-[H]-پیرول-۱-یل)بنزآمیدو)ایزوفتالیک اسید
۴۷.....	۱۰- شناسایی مونومر ۵-(۲،۵-دی اکسو-۲،۵-دی هیدرو-۱-[H]-پیرول-۱-یل)بنزآمیدو)ایزوفتالیک اسید
۴۹.....	۱۱- سنتر و شناسایی مونومر ۵-(۲،۵-دی اکسو-۲،۵-دی هیدرو-۱-[H]-پیرول-۱-یل)بنزآمیدو)ایزوفتالوئیل کلراید
۵۰.....	۱۲- سنتر و شناسایی پلی آمیدهای مشتق شده از مونومر آسیل دار سترزی و دی آمین های آروماتیک
۵۱.....	۱۳- شناسایی پلی آمیدها
۵۳.....	۱۴- ویژگی های انحلالی پلیمرها
۵۴.....	۱۵- ویژگی های گرمایی پلی آمیدها
۵۸.....	۱۶- نتیجه گیری کلی از تحقیقات انجام شده در این پایان نامه
۵۹.....	مراجع
۶۶.....	چکیده انگلیسی

فهرست شکل‌ها و جداول به کار رفته در پایان نامه

- (طرح ۱-۱): واکنش دی‌آمین‌ها با دی‌اسیدهای کربوکسیلیک.....۵
- (طرح ۱-۲): واکنش بین دی‌اسید کلراید‌ها و دی‌آمین‌ها.....۶
- (طرح ۱-۳): روش فسفری نمودن برای سترز پلی‌آمیدها.....۷
- (طرح ۱-۴): مکانیسم کلی پیشنهادی برای واکنش پلیمرشدن تراکمی به روش فسفری نمودن.....۸
- (طرح ۱-۵): نمونه‌هایی از واکنش پلی‌آمید شدن به روش فسفری نمودن.....۸
- (طرح ۱-۶): پلیمرهای حاصل از واکنش‌های پلیمریزاسیون افزایشی مایکل.....۱۲
- (طرح ۱-۷): هموپلیمریزاسیون بیسمالیمید.....۱۴
- (طرح ۱-۸): شمای کلی واکنش یک بیسمالیمید با یک آمین آروماتیک و تهیه پلی‌آسپارتیمید.....۱۴
- (طرح ۱-۹): مکانیسم پیشنهادی برای واکنش یک بیسمالیمید با یک آمین آروماتیک.....۱۵
- (طرح ۱-۱۰): واکنش اصلی استقرار نانوذرات طلا دارای گروه مالیمیدی بر سطح سلول‌های زنده.....۱۵
- (طرح ۱-۱۱): واکنش پلیمریزاسیون بیسمالیمید و دی‌ایزو‌سیانات.....۱۶
- (طرح ۱-۱۲): پلیمرهای با حلقه‌های مالیمیدی و آویزان موجود در اسکلت زنجیری پلیمری.....۱۸
- (طرح ۱-۱۳): نمایی از یک تریس مالیمید.....۱۹
- (طرح ۱-۱۴): مولکول فروسنیل دارای گروه‌های عاملی مالیمیدی.....۱۹
- (طرح ۳-۱): واکنش‌های تهیه ۴-مالیمیدوبنزوئیک اسید و آسیل مربوط به این ترکیب.....۳۲
- (طرح ۳-۲): تهیه منomer جدید بیسمالیمید (BMI).....۳۳

(طرح ۳-۳): واکنش تهیه پلی آسپارتیمیدهای (۱-۴) PAS از طریق پلیمر شدن تراکمی افزایشی مایکل با دی آمین های آروماتیک.....	۳۷.
(طرح ۴-۳): ستر مونومر ۵-۲،۵-دی اکسو-۲،۵-دی هیدرو-۱-[H]-پیروول-۱-یل(بنزآمیدو)ایزوفتالیک اسید.....	۴۷.
(طرح ۴-۴): ستر مونومر ۵-۲،۵-دی اکسو-۲،۵-دی هیدرو-۱-[H]-پیروول-۱-یل(بنزآمیدو)ایزوفتالوئیل کلراید.....	۴۹.
(طرح ۴-۵): واکنش تهیه پلی آمیدهای (۱-۴) PA از طریق پلیمر شدن تراکمی افزایشی مونومر سترزی با دی آمین های آروماتیک.....	۵۱.
(شکل ۳-۱): طیف FT-IR ترکیب ۴-مالیمیدوبنزوئیک اسید.....	۳۲.
(شکل ۳-۲): طیف FT-IR ترکیب ۴-مالیمیدوبنزوئیل کلراید.....	۳۳.
(شکل ۳-۳): طیف IR منومر بیسمالیمید.....	۳۴.
(شکل ۴-۳): طیف $^1\text{H-NMR}$ منومر بیسمالیمید.....	۳۵.
(شکل ۴-۴): طیف $^{13}\text{C-NMR}$ منومر بیسمالیمید.....	۴۵.
(شکل ۳-۶ و ۷): بررسی ریخت شناسی و تائید ساختار آمورف پلیمر، با استفاده از آنالیزهای XRD و SEM.....	۴۶.
(شکل ۸-۳): نتیجه آنالیز TGA پلیمر آب دار.....	۴۹.
(شکل ۹-۳): طیف FT-IR پلیمر PAS1.....	۴۰.
(شکل ۱۰-۳): طیف FT-IR پلیمر PAS2.....	۴۰.
(شکل ۱۱-۳): طیف FT-IR پلیمر PAS3.....	۴۰.
(شکل ۱۲-۳): طیف FT-IR پلیمر PAS4.....	۴۰.
(شکل ۱۳-۳): طیف $^1\text{H-NMR}$ پلی آسپارتیمید PAS1.....	۴۱.
(شکل ۱۴-۳): نمودار مربوط به تغییرات درصد وزنی پلی آسپارتیمیدها با افزایش دما (TGA).....	۴۳.
(شکل ۱۵-۳): آنالیز DSC پلیمر PAS3.....	۴۳.

(شکل ۳-۱۶): آنالیز DSC پلیمر PAS^۴

۴۴.....

(شکل ۳-۱۷): آنالیز DSC بر روی منomer BMI تنها و مخلوطی از BMI و آمین، با نسبت‌های مولی متفاوت.....

۴۵.....

(شکل ۳-۱۸): طیف ماوراءبنفش (UV) محلول‌های ۵۰ و ۱۰۰٪ (پلیمر+نقره)

۴۶.....

(شکل ۳-۱۹): مقایسه طیف FT-IR پلیمر تنها و رسوب‌های بدست آمده از محلول‌های ۵۰ و ۱۰۰٪ نیترات نقره

۴۷.....

(شکل ۳-۲۰): طیف FT-IR منومر ۵-(۲،۵-دی اکسو-۵،۲-دی هیدرو-۱-[H]-پیرون-۱-ییل)بنزآمیدو)ایزوفتالیک

۴۸.....

(شکل ۳-۲۱): طیف ¹H-NMR منومر ۵-(۲،۵-دی اکسو-۵،۲-دی هیدرو-۱-[H]-پیرون-۱-ییل)بنزآمیدو)ایزوفتالیک

۴۸.....

(شکل ۳-۲۲): طیف ¹³C-NMR ترکیب ۵-(۲،۵-دی اکسو-۵،۲-دی هیدرو-۱-[H]-پیرون-۱-ییل)بنزآمیدو)ایزوفتالیک

۴۹.....

(شکل ۳-۲۳): طیف FT-IR منومر ۵-(۲،۵-دی اکسو-۵،۲-دی هیدرو-۱-هیدرو-پیرون-۱-ییل)بنزآمیدو)ایزوفتالوئیل

۵۰.....

(شکل ۳-۲۴): طیف FT-IR پلیمر PA^۱

۵۲.....

(شکل ۳-۲۵): طیف FT-IR پلیمر PA^۲

دوازده

(شکل ۳-۲۶): طیف FT-IR پلیمر PA^۳

۵۲.....

(شکل ۳-۲۷): طیف FT-IR پلیمر PA^۴

۵۲.....

۵۳.....(شکل ۲۸-۳): طیف $^1\text{H-NMR}$ پلیمر PA1

۵۵.....(شکل ۲۹-۳): نمودار مربوط به تغییرات درصد وزنی پلی آمیدها با افزایش دما

۵۵.....(شکل ۳۰-۳): آنالیز DSC مربوط به منومردی اسید

۵۶.....(شکل ۳۱-۳): آنالیز DSC پلیمر PA1

۵۶.....(شکل ۳۲-۳): آنالیز DSC پلیمر PA2

۵۷.....(شکل ۳۳-۳): آنالیز XRD پلی آمید و تائید ساختار آمورف آن

۳.....(جدول ۱-۱): نمونه هایی از پلیمرهای تراکمی و منومرهای آنها

۴۷.....(جدول ۳-۱): بررسی زمان واکنش با بازده و ویسکوزیته ذاتی پلیمر حاصل جهت انتخاب شرایط بهینه

۴۸.....(جدول ۳-۲): نتایج آنالیز عنصری و ویژگی های منومر بیسمالیمید و پلی آسپارتیمیدهای ۴-PAS1-۴

۴۹.....(جدول ۳-۳): مقایسه نتایج به دست آمده از آنالیز عنصری پلیمر آب دار و بدون آب

۴۲.....(جدول ۳-۴): نتایج مربوط به آنالیز حرارتی (PAS1-۴)

۵۰.....(جدول ۳-۵): بررسی زمان واکنش با بازده و ویسکوزیته ذاتی پلی آمید حاصل جهت انتخاب شرایط بهینه

۵۴.....(جدول ۳-۶): نتایج آنالیز عنصری و ویژگی های منومردی اسید و پلی آمیدهای ۴-PA1

۵۵.....(جدول ۳-۷): نتایج مربوط به آنالیز حرارتی پلی آمیدها (PA1-۴)

(جدول ۳-۸): نتایج حلالیت منومرهای سنتزی و پلی آسپارتیمیدهای PAS1-۴ و پلی آمیدهای PA1-۴

فصل اول

مقدمه

۱-۱- سنتز پلیمرها

پیشرفت فوق العاده سریع در زمینه‌های متنوع پزشکی، الکترونیک، هوا فضا، صنایع حمل و نقل، به واسطه استفاده از پلیمرها بی با ویژگی‌های منحصر به فرد، امکان شناخت آینده‌ای روشن تر از آنچه که به ذهن می‌رسد را فراهم می‌کند. اولین تقسیم‌بندی واکنش‌های پلیمری به دو دسته پلیمرشدن افزایشی^۱ و پلیمرشدن تراکمی^۲، در سال ۱۹۲۹ میلادی توسط والاس هیوم کاروترز^۳ (۱۸۹۶-۱۹۳۷) بیان شد. مبنای این تقسیم‌بندی اساساً ترکیب و ساختار پلیمر بود. مارک^۴ در سال ۱۹۵۰ میلادی این تقسیم‌بندی را بر اساس مکانیسم واکنش، به دو دسته پلیمرشدن زنجیره‌ای و مرحله‌ای اصلاح کرد. پلیمرهای مصنوعی از ترکیب مولکول‌های کوچک (منومرهای) در اثر واکنش‌های پلیمرشدن افزایشی و پلیمرشدن تراکمی و هم‌چنین در اثر تبدیل شیمیایی سایر پلیمرهای مصنوعی و طبیعی تهیه می‌شوند [۱].

۱-۱-۱- مفهوم پلیمرشدن تراکمی مستقیم^۰

در سنتز بعضی از پلیمرهای تراکمی از جمله پلی‌استرها و پلی‌آمیدها، دی‌اسید‌کلرایدها یکی از رایج‌ترین منومرهای مورد استفاده می‌باشند اما به دلیل فعالیت بسیار بالا و هیدرولیزشدن بسیار سریع محدودیت‌هایی در تهیه و نگهداری آنها وجود دارد. علاوه بر این، فعالیت بالای این منومرهای منجر به انجام واکنش‌های جانبی می‌شود که این واکنش‌های به تشکیل پلیمرهایی با وزن مولکولی پایین می‌انجامد. یکی از روش‌های رفع این نقص، استفاده از دی-

-
1. Addition Polymerization
 2. Condensation Polymerization
 3. Wallace Hume Carothers
 4. Herman F. Marck
 5. Direct Polycondensation

کربوکسیلیک اسیدها برای سنتز پلیمرها می‌باشد که به روش پلیمر شدن تراکمی مستقیم معروف است. پلیمر شدن تراکمی مستقیم با استفاده از معرفهای متراکم کننده^۱ که نقش فعال‌سازی دی‌کربوکسیلیک اسیدها را دارند، امروزه یکی از مفیدترین روش‌های سنتز پلیمرهای تراکمی می‌باشد که معمولاً پلیمرهای با وزن مولکولی بالا به دست می-

دهد.^[۲]

(جدول ۱-۱): نمونه‌هایی از پلیمرهای تراکمی و منومرهای آنها

محصول جانبی	پلیمر حاصل شده	منومر	منومر
H ₂ O	پلی‌استر	HO ₂ C-R-CO ₂ H	HO -R- OH
HCl	پلی‌آمید	ClOC-R-COCl	H ₂ N-R-NH ₂
ROH	پلی‌اوره	R-(NH-CO ₂ R) ₂	H ₂ N-R-NH ₂
H ₂ O	پلی‌آمید	HO ₂ C-R-CO ₂ H	H ₂ N-R-NH ₂
HCl	پلی‌استر	ClOC-R-COCl	HO-R- OH
H ₂ O	پلی‌انیدرید	HO ₂ C-R-CO ₂ H	HO ₂ C-R-CO ₂ H
HCl	پلی‌تیواتر	Cl-R-Cl	HS-R-SH
HCl	پلی‌سولفونامید	H ₂ N-R-NH ₂	ClO ₂ S-R-SO ₂ Cl
HCl	پلی‌اورتان	H ₂ N-R-NH ₂	ClOCO-R-OCOCl
H ₂ S	پلی‌اوره	R-(NH-COSH) ₂	H ₂ N-R-NH ₂

۲-۱- پلی‌آمیدها

کاروتز کارهای زیادی را در زمینه سنتز پلی‌استرها و پلی‌آمیدها انجام داد و انواع مختلف پلی‌آمید را از ترکیب دی‌آمین‌ها و اسیدهای کربوکسیلیک دو عاملی تهیه کرد.^[۳]

۱-۲-۱- خصوصیات پلی‌آمید در رابطه با رطوبت آن

۱-۲-۱-الف- سفتی و استحکام

دو ویژگی مکانیکی پلی‌آمید که از اهمیت بسیار برخوردارند عبارتند از سفتی و استحکام کششی که با افزایش جذب آب کاهش چشمگیری در میزان این دو خاصیت پدید می‌آید. از آنجایی که پلی‌آمیدها متمایل به جذب رطوبت از محیط اطراف خودشان می‌باشند، رطوبت جذب شده، اثر پلاستیسیته روی آنها دارد به همین دلیل خواص آنها با آب و هوای جذب رطوبت تغییر می‌نماید.^[۳]

۱-۲-۱-ب- استحکام ضربه پذیری

بر خلاف استحکام کششی و سختی، افزایش جذب آب موجب افزایش استحکام ضربه پذیری پلی‌آمید می‌شود.

۱-۲-۱-پ- خواص عایق بندی الکتریکی

پلی‌آمید از مهمترین موادی هستند که به دلیل تلفیق بی‌مانند خواصی چون عایق‌بندی عالی، استحکام بالا در برابر شکست الکتریکی و مقاومت خوب در برابر گرما و فرسایش زمانی، جهت عایق‌بندی الکتریکی به کار می‌روند. با این حال درصد آب پلی‌آمید، تاثیر قابل توجهی بر این خاصیت می‌گذارد، زیرا در شرایط مرطوب، از میزان استحکام در برابر شکست الکتریکی تا ۹۰ درصد کاسته خواهد شد.^[۴]

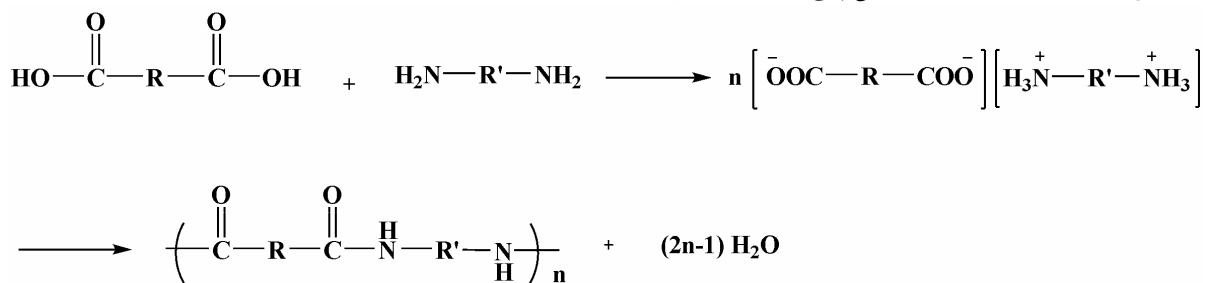
پلی‌آمیدها دارای مقاومت فیزیکی، شیمیایی و حرارتی بالا می‌باشند. پلی‌آمیدهای خطی متقارن و دارای پیوند هیدروژنی، بلورین بوده و از خواص مکانیکی بسیار خوبی برخوردارند. به طور کلی پلی‌آمیدها تقارن خوبی برای تشکیل بلور دارند، مگر اینکه وجود گروه‌ها و اتصال‌های حجمی و نامتقارن با شکل‌های هندسی خاص از ایجاد چنین وضعیتی در پلیمر جلوگیری نموده و توانایی آنرا برای بلورشدن کاهش داده و در نتیجه دمای شیشه‌ای شدن پلی‌آمید را پایین می‌آورد. تشکیل پیوند هیدروژنی وجود گروه‌های قطبی و نیروهای بین مولکولی، باعث افزایش پایداری بلور شده و دمای شیشه‌ای شدن را بالا می‌برد.

پلی‌آمیدها به دلیل پایداری اکسایشی، گرمایی، خواص عالی مکانیکی و الکترونیکی و مقاوم بودن در برابر حلال و تابش به عنوان پلیمرهای بالا در نظر گرفته می‌شوند. اما وجود ساختارهای صلب پیوند هیدروژنی قوی (در پلی‌آمیدها) و تشکیل کمپلکس انتقال بار، به دلیل هم‌صفحه بودن حلقه‌های آروماتیک و افزایش بر هم‌کنش‌های درون و بین‌زنگیری در پلی‌آمیدها باعث عدم حلالیت آنها در بسیاری از حلال‌های آلی و هم‌چنین بالا بودن دمای نرم شدگی در آنها می‌شود. هم‌چنین از آنجایی که این ترکیب‌ها عموماً قبل از ذوب شدن تخریب می‌شوند، فرایند پذیری ذوب آنها کاهش و استفاده از آنها محدود می‌گردد. به طور کل از روش‌های غالب آمدن بر مشکل حلالیت پایین و دمای نرم شدن بسیار بالا، که از معایب پلی‌آمیدهای آروماتیک است، ایجاد کوپلی‌آمیدهایی با نظم بالاست که در آنها منومرهای دی‌آمین از یک نوع واحد تکرار شونده و منومرهای اسید کلراید از نوع دیگر تشکیل شده باشند.^[۵]

بنابراین لازم به نظر می‌رسد که به جهت رفع این نقص‌ها اصلاح‌هایی بر روی این پلیمرها صورت پذیرد. وارد کردن گروه‌های آویزان و گروه‌های حاوی اتصالات انعطاف‌پذیر نیز می‌تواند در بهبود حلالت و فرایند پذیری این پلیمرها مفید باشد[۶].

۱-۲-۲-آمید دار شدن اسیدهای دو عاملی با دی‌آمین‌ها

به طور کلی آمیددار شدن اسیدهای دو عاملی تقریباً با همان سرعت استری‌شدن انجام می‌شود. اما تعادل در واکنش آمید دار شدن برای تشکیل پلی‌آمیدها مطلوب‌تر است.

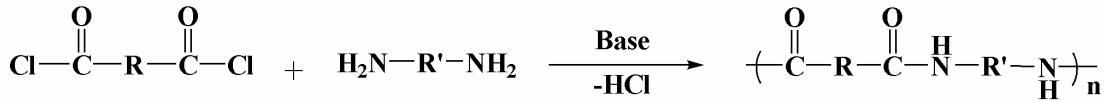

R, R' = Aromatic and Aliphatic Groups

(طرح ۱-۱): واکنش دی‌آمین‌ها با دی‌اسیدهای کربوکسیلیک

۱-۲-۳-روش‌های تهیه پلی‌آمیدها

برای تهیه پلی‌آمیدها، می‌توان از واکنش بین دی‌اسید کلرایدها و دی‌آمین‌ها بر طبق واکنش شاتن-بومن^۱ استفاده کرد[۷]. به دلیل سرعت بالای واکنش در دمای معمولی، می‌توان واکنش را حتی در دمای پایین، در محلول و یا در سطح مشترک بین دو محلول انجام داد. در روش محلول، واکنش در یک حلال بی‌اثر و در حضور یک باز (گیرنده اسید کلریدریک) انجام می‌شود. پلیمر بدست آمده ممکن است در حین واکنش رسوب کرده و یا تا پایان واکنش به صورت محلول باقی بماند. در روش سطح مشترک، که بسیار زیاد برای تهیه غشاها فاز جدا مورد استفاده قرار می‌گیرد، واکنش در سطح مشترک دو حلال غیرقابل امتزاج انجام می‌گیرد[۸]. آمین در آب و اسید کلراید در حلال غیرآبی حل می‌شود. در سال ۱۹۵۰ میلادی کاروتز گزارش کرده بود که از این واکنش می‌توان در تهیه پلی‌آمیدها استفاده کرد.

$\text{R}, \text{R}' = \text{Aromatic and Aliphatic Groups}$

(طرح ۱-۲): واکنش بین دی اسید کلراید ها و دی آمین ها

۱-۲-۳-الف روش محلول

در این روش دی اسید کلراید ها با دی آمین ها در حضور بازهای آلی نظیر تری اتیل آمین و پیریدین تشکیل پلیمر می دهند [۹].

۱-۲-۳-ب روش تراکمی مستقیم

در این روش دی اسید ها توسط گروه های متراکم کننده نظیر معرف های متراکم کننده فسفات و آریل فسفات ها و آریل سولفونیل کلراید ها فعال شده سپس در حضور دی آمین های مختلف پلیمر شدن صورت می گیرد [۱۰].

۱-۲-۳-پ روش سطح مشترک دو فاز

در این روش منومرهای دارای سطح مشترک دو فاز مایع-مایع واکنش پلیمر شدن را انجام می دهند. واکنش پلیمر شدن در سطح مشترک دو فاز رخ می دهد. در این روش می توان با استفاده از کاتالیزور های انتقال فاز [۱۱] یا استفاده از سیستم دو فازی آلی-آبی [۱۲]، راندمان گرانزوی محصول پلیمری را بهبود بخشد.

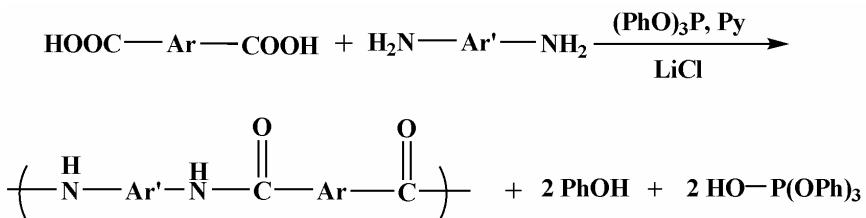
۱-۲-۳-ت روش ذوب

در این روش هر دو منوم بر روی هم ریخته شده و سپس تحت نیتروژن دما تدریجاً افزایش یافته تا این که هر دو منوم ذوب شده، سپس آب ایجاد شده را توسط خلا خارج می کنند. البته معمول ترین روش برای تهیه پلی آمید های آروماتیک واکنش دی اسید کلراید با دی آمین ها [۱۳] در دمای پایین یا واکنش (تراکمی) در محلول دی اسید آروماتیک با دی آمین ها در دمای بالاست [۱۴، ۱۵]. حلال هایی که استفاده می شوند عبارتند از حلال های قطبی قوی مثل N,N-دی متیل فرمامید (DMF)، N,N-دی متیل استامید (DMAc) و N-متیل-۲-پیرو لیدون (NMP) همراه با نمک هایی مثل $\text{CaCl}_2, \text{LiCl}$ یا مخلوطی از این دو که معمولاً به عنوان پیشبرنده (شتاگر) حلالت استفاده می شوند، علاوه بر افزایش ثابت دی الکتریک سیستم توسط این نمک ها، کاتیون های موجود، روی گروه های مختلف اثر گذاشته و استحکام پیوند هیدروژنی و بین زنجیره ای را کاهش می دهند.

اگر دی اسید کلرید از اسید مربوطه به دست نیاید یا با کیفیت ضعیف حاصل شود، یعنی دارای حساسیت بالا به رطوبت یا حرارت باشد، واکنش مستقیم بین دی اسید کلرید و دی آمین آروماتیک انجام می شود. این واکنش توسط یامازاکی^۱ انجام شد که در آن منومرهای با درجه خلوص بالا مورد نیاز است و اشکال آن، واکنش‌های جانبی هستند که با به کار گیری دماهای بالا درصد احتمال بیشتری می‌یابند.

۱-۲-۳-ث تهیه پلی آمیدها به وسیله واکنش‌های پلیمرشدن تراکمی (فسفردار نمودن)

اخیراً روش‌های محلول به صورت مستقیم، برای تهیه پلی آمیدها از اسیدهای دو عاملی و آمین‌های دو عاملی یا از آمینواسیدها توسعه پیدا کرده‌اند، که در میان آن‌ها واکنش فسفری کردن از اهمیت خاصی برخوردار می‌باشد. هیگاشی^۲ از پیشگامان پلیمرشدن تراکمی مستقیم بوده و بر روی معرفهای مختلف کار کرده است. در سال ۱۹۷۵ او روش یامازاکی را برای سنتز پلی(پارابنزا مید) بهینه کرد و از LiCl و تری‌فنیل فسفیت TPP در روش فوق استفاده نمود[۱۶]. (طرح ۳-۱).

Ar, Ar' : Aromatic groups

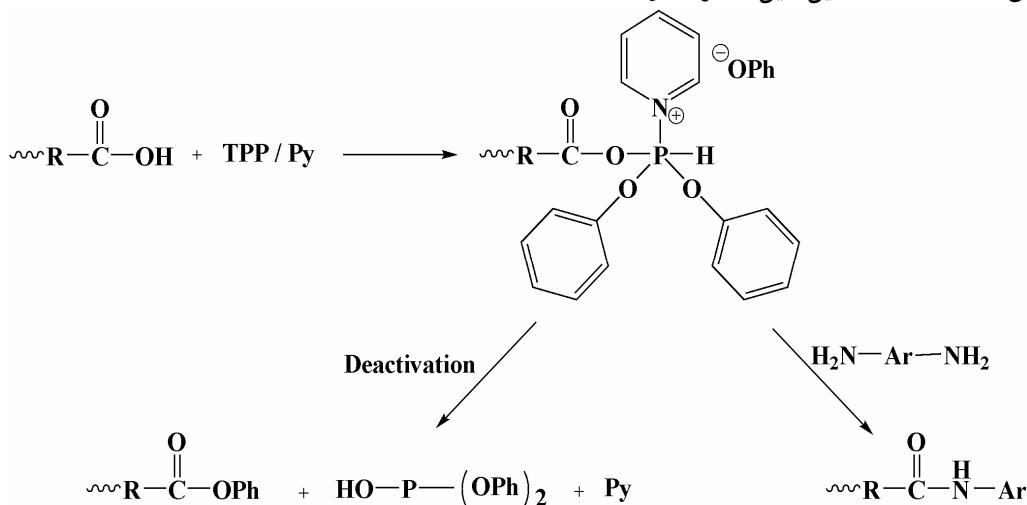
(طرح ۱-۳): روش فسفری نمودن برای سنتز پلی آمیدها [۱۶]

در سال ۱۹۷۴ یامازاکی این روش را با استفاده از سیستم پیریدین و تری‌فنیل فسفیت برای سنتز پلی آمیدهای آروماتیک به کار برد که شامل تشکیل کمپلکس دی کربوکسیلیک اسید و تری‌فنیل فسفیت (TPP) یا دی‌فنیل فسفیت (DPP)، در حال NMP و در حضور پیریدین بود[۱۷]. به عبارت دیگر یک کمپلکس حد واسط فسفردار تشکیل می‌گردد، که تحت تأثیر یک جابه‌جایی سریع به وسیله آمین قرار می‌گیرد، یعنی از واکنش تری‌فنیل فسفیت و کربوکسیلیک اسید و پیریدین، نمک N-فسفوئیوم پیریدین تشکیل می‌شود که در اثر واکنش با آمین به تشکیل اتصالات آمیدی می‌انجامد. مکانیسم کلی پیشنهادی برای واکنش پلیمرشدن تراکمی به روش

1. Yamazaki

2. Fukuji Higashi

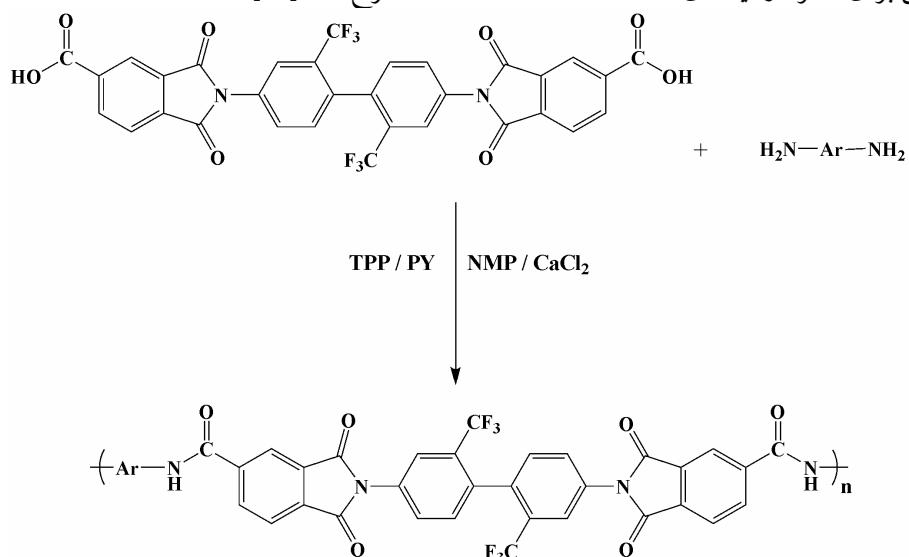
فسفری نمودن به صورت زیر است، این مکانیسم نشان می‌دهد که اگر دی‌آمین فوراً با دی‌کربوکسیلیک اسید واکنش ندهد امکان تشکیل فیل-استر وجود دارد:

(طرح ۱-۴): مکانیسم کلی پیشنهادی برای واکنش پلیمرشدتن تراکمی به روش فسفری نمودن [۱۷]

این روش به خصوص برای تهیه آرامیدها (پلی‌آمیدهایی که در آن‌ها گروه‌های آمیدی از هر دو انتهای حلقه‌های آروماتیکی وصل می‌شوند) مناسب است و برای آمین‌های آلیفاتیک مناسب نمی‌باشد، زیرا به دلیل قدرت بازی بیشتر آمین‌های آلیفاتیک این ترکیبات خود می‌توانند در واکنش رقابتی با پیریدین در کیپلکس شرکت کنند.

از این روش برای سنتز آرامیدهای مختلف استفاده شده است (طرح ۱-۵) [۱۸].

(طرح ۱-۵): نمونه‌هایی از واکنش پلی‌آمید شدن به روش فسفری نمودن [۱۸]

این روش منجر به سنتز پلیمرهایی با وزن مولکولی بالا شده و عواملی چون دما، ماهیت حلال، ماهیت منومر، غلظت منومر و معرفه‌ها باز به کار رفته، نمک‌های معدنی، نوع حلال، هم‌خوردن و یکنواخت بودن محلول بر روی جرم مولکولی بسیار موثر خواهند بود.

۱-۴- عوامل موثر در پلیمر شدن تراکمی مستقیم

اثر پارامترهای موثر در روش پلیمر شدن تراکمی مستقیم بسیار حائز اهمیت است.

۱-۱- اثر دما

طبق تحقیقات انجام شده واکنش در دمای بالا در محدوده 110°C - 120°C بهترین نتایج را می‌دهد [۱۵]. زیرا در دمای بالا معرفهای متراکم کننده فعال‌تر بوده، پلیمر شدن به طور کامل انجام می‌گیرد و پلیمرهایی با وزن مولکولی بالا به دست می‌آید و نیز خارج شدن مولکولهای کوچک در این دمای آسان می‌شود.

۲- ماهیت حلال

ماهیت حلال در واکنش‌های تراکمی نقش ویژه دارد [۱۹]. به طوری که این واکنش‌ها فقط در حلال‌های آپروتیک با ثابت دیالکتریک بالا که قادر به حفظ و نگهداری محصول‌های واکنش باشند به خوبی پیش می‌رود، واکنش پلیمر شدن در حلال‌های قطبی به دلیل حلالیت بهتر منومرها مناسب‌تر است. در حلال مناسب غلظت منومر بر سرعت پلیمر شدن تراکمی و وزن مولکولی پلیمر حاصل اثر می‌گذارد و باید شرایط واکنش را بهینه کرد. با افزایش بیش از حد غلظت منومر، تشکیل ژل به سرعت آغاز شده و پلیمر قبل از رسیدن به رشد کافی رسوب می‌کند. دی‌اسیدها و دی‌آمین‌های آروماتیک بهترین نتایج را می‌دهند [۲۰].

۱-۵- پلیموهای مقاوم حرارتی

یکی از زمینه‌های تحقیقاتی مهم در علم پلیمر، پلیموهای مقاوم حرارتی است. تاکنون قسمت اعظم تحقیقات بر روی پلیموهای آلی و به ویژه انواع پلیموهای نربانی^۱ و پلیموهای حاوی گروه‌های آروماتیک هتروسیکل متمرکز شده است.

البته سیستم‌های آلی فلزی و معدنی نیز نتیجه‌های چشمگیری در این زمینه داشته‌اند. تهیه پلیموهای مقاوم گرمایی قابل کاربرد؛ الزاماتی مانند نقطه ذوب بالا، مقاومت در برابر تخریب اکسایشی در دمای بالا، مقاومت در برابر سایر فرآیندهای تجزیه گرمایی غیراکسایشی و نیز پایداری در برابر عوامل شیمیایی در دمای بالا را ایجاد می‌کند.

شیوه‌های مختلفی برای تقویت مقاومت حرارتی پلیمر وجود دارد مثل افزایش بلورینگی، با افزایش برهم‌کنش‌های بین‌زنگیری؛ ایجاد اتصال‌های بین‌زنگیری و از بین بردن اتصال‌های ضعیف در برابر گرما. از بهترین و معمولترین پلی-آمیدها، پلی(پارا-فینلن ترفتالامید) و پلی(متا-فینلن ایزوتفتالامید) هستند، که نزدیک به چهل سال است به شکل تجاری در تکنولوژی‌های پیشرفته از آنها استفاده می‌شود، و به پوشش‌ها و فیبرهای مقاوم حرارتی با مقاومت بالا در